

İsimsiz Şiirler 7

— üzgünbiri · 16 Temmuz 2019

Nasıl söylemeli bilmiyorum
Sığamadan geçiyoruz mavi göklerden
Ne zaman gözlerimizle araladık pencereyi
Sarı saçlarında süzdüm güneşi
Ne zaman başbaşa kaldık karanlık gecelerde
Bir şeyler koptu benden
Oradan buradan değil
Öyle sakın hareketsizdi yapraklar
Bir şeyler eksildi benden
Oradan buradan değil nereden bilmiyorum
Kapı aralarında kalmış gibi ayaklarım

Şimdi hangi buluta baksam
Yağmur döker oldu
Bir şeyler oldu ne oldu bilmiyorum
Ben yaşayamaz oldum
Hiçbir türlüünü çekmiyor canım dünyanın
Bir çıkış vardı bildiğimiz
Hani bir kaçmak en gerekli anda
Hani baş döndüren bilinmeze koşuşumuz
Hangi çınar altında kaldı sevdamız
Nerede saklandı yaşamak arzusu
Nasıl söylemeli bilmiyorum
Arsız bir duygu bu dizginleyemediğim

Gözlerine baksam kaçacak gibiyim buralardan
Bir türkü olmalı ceplerinde sakladığın
Liman şehirlerinde mavilere boyayıp
Türlü renklere can verdiğin
Nasıl söylemeli bilmiyorum
İnsan bir kere ölüyor

Şimdi yürüsek bu yoldan
Ellerin ellerimde
Dünyayı unutmak mümkün olmasa da
Kaldırım taşlarıyla yetinsek bir süre

Güçlensek kararan gecenin avuçlarında
Çünkü gecenin de gizli bir bildiği var
Şöyle şehirler uzağında
Tenha yollarla kapatsak günümüzü
Hiç sönmeyen bir yıldız olsa gördüğümüz
Nasıl söylemeli bilmiyorum
Sen, ben, karanlık ve gökyüzü dördümüz
Alabildiğine güçlüyüz biliyorum